

SPRAWOZDANIA I DZIAŁALNOŚĆ

Stanisław Jasnosz

Sprawozdanie z działalności Muzeum Archeologicznego w latach 1980-1981

Głównym kierunkiem działalności była realizacja zadań naukowo-badawczych i oświatowo-popularyzacyjnych przewidzianych w planach pracy na te lata. Poniżej przedstawiono najważniejsze wyniki tej działalności, której szczegółowe omówienie znajduje się w obszernych sprawozdaniach rocznych, będących do wglądu w archiwum muzealnym.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWO-BADAWCZA

Badania terenowe

W ramach prac terenowych kontynuowano prace wykopaliskowe w Januszkowie Kuj., woj. bydgoskie na stanowisku dolnomезolitycznym (1980-1981); zakończono prace na osadzie neolitycznej kultury pucharów lejkowatych w Mrowinie, woj. poznańskie (1980) i rozpoczęto je na podobnym stanowisku w Śremie (1981); przebadano część osady tej samej kultury w Prośnie, woj. pilskie, stan. 7 (1980); kontynuowano prace na cmentarzysku kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu w Białej, woj. pilskie, stan. 8, gdzie zakończono badania na cmentarzysku kultury pomorskiej, stan. 26 i na cmentarzysku kurhanowym z wczesnego okresu wpływów rzymskich, stan. 1 (1981); odkryto trzy groby skrzynkowe kultury pomorskiej z okresu wczesnolateńskiego w Kocanowie, woj. poznańskie (1981). Zakończono badania na grodzisku wczesnośredniowiecznym w Moraczewie, woj. poznańskie, stan. 3 (1980-1981) oraz podjęto po rocznej przerwie prace na podobnym grodzisku w Łądzie, woj. konińskie (1981). W Poznaniu, na Starym Mieście kontynuowano badania nad średniowieczną i nowożytną architekturą obronną w rejonie dawnej Bramy Wronieckiej, stan. 9 (1980), gdzie prace ukończono a teren badań zasypano w 1981 r. w obrębie Starego Miasta przeprowadzono ponadto w tym samym czasie prace ratunkowe przy ul. Szewskiej, natrafiając na ślady przedlokacyjnego osadnictwa z XII-XIII w. Podobne badania podjęto w Pobiedziskach, woj. poznańskie, stan. 4 i 9 (1981) na resztkach zabudowy od XII-XIX w.

Kontynuowano też badania powierzchniowe i weryfikacyjne w ramach akcji Archeologiczne Zdjęcie Polski, podczas których odkryto lub zweryfikowano 226 stanowisk w 1980 r. oraz 312 stanowisk w 1981 r. na obszarze woj. poznańskiego i leszczyńskiego.

Badania poza granicami kraju prowadził badacz doc. dr L. Krzyżaniak w Kadero (Sudan) na osadzie i cmentarzysku neolitycznym (ósma kampania badawcza) w Minshat Abu Omar (Egipt) na cmentarzysku przeddynamitycznym i grecko-rzymskim (1980) a wraz z dr. A. Prinke — w masywie Tassili-n-Ajjer (Algeria) przeprowadził inwentaryzację naskalnych malowideł i rytów oraz poszukiwania na znajdujących się tam stanowiskach prahistorycznych (1980-1981).

Zbiory i archiwum naukowe

Inwentarz zabytków powiększył się w roku 1980 o 62 nowe pozycje, w tym z własnych badań systematycznych i ratowniczych — o 4 pozycje, z badań powierzchniowych — o 49 pozycji, z darów, przekazów i interwencji terenowych — o 9 pozycji. W roku 1981 — o 65 nowych pozycji. Wykonano 439 kart katalogu rzeczowego zabytków w 1980 r. i 749 kart w 1981 r.

Ponadto przygotowano do tłumaczenia archiwalia sprzed pierwszej wojny światowej i z okresu okupacji, zmieniono układ b. archiwum powiatowego przystosowując go do obecnych ram administracyjnych. W okresie sprawozdawczym ze zbiorów i archiwum naukowego korzystało ponad 120 różnych specjalistów z kraju i zagranicy.

Wydawnictwa i publikacje

W roku 1980 wydano drukiem 4 pozycje o łącznej objętości 59,65 ar. wyd., w tym rocznik „Fontes Archaeologici Posnanienses”, t. 29; W. Błaszczuk, *Skarby Muzeum Archeologicznego w Poznaniu*; A. Prinke, J. Skoczylas, *Neolityczne surowce kamienne Polski północno-zachodniej*; „Informator XI sezonu oświatowego” oraz 5 przewodników po wystawach czasowych a także druki informacyjne o muzealnych imprezach oświatowych.

W roku 1981 ukazał się kolejny rocznik „Fontes Archaeologici Posnanienses”, t. 30 oraz „Informator XII sezonu oświatowego” i dwa przewodniki po wystawach czasowych, w łącznej objętości 21, 75 ark. wyd.

Pracownicy Muzeum ogłosili drukiem w latach 1980-1981 w Polsce i zagranicą 51 prac, artykułów, recenzji i omówień, przewodników, sprawozdań itp., w tym także książkę: L. Krzyżaniak, *Egipt przed piramidami*, W-wa 1980. Ponadto zamieszczali komunikaty w „Informatorze Archeologicznym” i streszczenia w „Polish Archaeological Abstracts”.

Zebrania naukowe i podnoszenie kwalifikacji zawodowych

Pracownicy Muzeum brali udział w wewnętrznych zebraniach naukowych, których dwa odbyły się w 1980 r. i dwa w 1981 r. Uczestniczyli w posiedzeniach naukowych Zakładu Archeologii Wielkopolski IHKM PAN w Poznaniu, Komisji Archeologicznej Oddziału PAN i Komisji Archeologicznej Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu. Jedna osoba uzyskała magisterium z zakresu archeologii Polski (mgr A. Turno) a jedna brała udział w seminarium doktoranckim (mgr Cz. Strzyżewski). Dwie osoby zdały egzamin państwowy z języków obcych (dr St. Jasnosz i dr A. Prinke) a jedna ukończyła studium podyplomowe z zakresu bibliotekoznawstwa (mgr H. Koczorowski). Trzy osoby przeszły przeszkolenie w zakresie metodyki badań archeologicznych w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski (dr A. Prinke, mgr E. Naumowicz-Smigielska i mgr D. Durczewski).

Współpraca z instytucjami naukowymi

W dziedzinie badań pomocniczych współpracowano z Katedrą Antropologii UAM w Poznaniu (opracowanie szkieletów z cmentarzyska w Łądzie), z Katedrą Geologii UAM (badania nad neolitycznymi surowcami kamiennymi), z Instytutem Zoologii Stosowanej AR w Poznaniu (opracowanie kości zwierzęcych z Łądu i Mrowina), z Centralnym Laboratorium IHKM PAN w Warszawie (analizy chemiczne przedmiotów brązowych), z Centralnym Laboratorium Ogniw i Baterii w Poznaniu (analizy chemiczne zabytków z Łądu i Mrowina), z Zakładem Medycyny Sądowej AM w Szczecinie (w zakresie badań nad patologią szkieletów z Łądu), z Instytutem Chemii Politechniki Poznańskiej (badania metaloznawcze średniowiecznych urządzeń wodociagowych z Poznania), z Instytutem Technologii Drewna AR w Poznaniu (analizy dendrologiczne średniowiecznych urządzeń komunalnych z Poznania), z Pracownią Konserwacji Zabytków (badania elektrooporowe na grodzisku w Łądzie).

Współpraca z Katedrą Archeologii Polski UAM w Poznaniu polegała na opiece nad praktykami muzealnymi dla studentów archeologii oraz na udostępnianiu muzealiów do prac dyplomowych i naukowych.

Wielu pracowników merytorycznych należy do różnych instytucji towarzystw i komisji naukowych biorąc aktywny udział w ich pracach. Wymienić tu należy Komisję Archeologiczną Oddziału PAN w Poznaniu (3 osoby), dla której wykonano „Raport o stanie i działalności Muzeum Archeologicznego w Poznaniu”, Komisję Archeologiczną i Wydział Nauk Społecznych i Historii Pozn. Towarzystwa Przyjaciół Nauk (3 osoby), Oddział Poznański Towarzystwa Archeologicznego i Numizmatycznego (4 osoby), Radę Naukową przy Zakładzie Archeologii Śródziemnomorskiej PAN w Warszawie (1 osoba), Radę Naukową d/s archeologii przy Ministrze Kultury i Sztuki (1 osoba), Stację Archeologii Śródziemnomorskiej UW w Kairze (1 osoba) i inne (3 osoby).

Współpraca z zagranicą

Polegała ona przede wszystkim na wymianie fachowych wydawnictw własnych i obcych, informacji naukowej, wystaw, prowadzeniu badań oraz na kontaktach personalnych. Wymianę wydawnictw prowadzono z 347 instytucjami zyskując 567 cennych pozycji (por. Biblioteka naukowa). Wysłano kilkadziesiąt informacji naukowych z załączeniem zdjęć i rysunków różnych zabytków.

Zakończono ekspozycję wystawy „Początki miast polskich w świetle źródeł archeologicznych” w Wiedniu, gdzie przy tej sposobności został wydany okolicznościowy przewodnik oraz powzięto ustalenia odnośnie do kontynuacji wymiany wystaw. Podjęto wstępne rozmowy na temat wymiany wystaw i kontaktów naukowych z Niedersächsischem Landesmuseum w Hanowerze, z Muzeum Archeologicznym w Skopje i Morawskim Muzeum w Brnie.

W okresie sprawozdawczym pracownicy Muzeum wyjeżdżali do Wiednia w związku ze wspomnianą wyżej wystawą (3 osoby), do Kadero (Sudan) i Minshat Abu Omar (Egipt) w celu prowadzenia badań wykopaliskowych (1 osoba) oraz do Algeru, gdzie w ramach polsko-algierskiej umowy kulturalnej, przy współpracy z Office du Parc National du Tassili, podjęto długofalowe wspólne badania w zakresie inwentaryzacji malowideł i rytów naskalnych w Tassili-n-Ajjer (2 osoby). Doc. dr hab. L. Krzyżaniak rozpoczął w 1981 r. roczny pobyt stypendialny w Państwowych Zbiorach Sztuki Egipskiej w Monachium.

Muzeum prowadziło bezdewizową wymianę pracowników z Landesmuseum für Vorgeschichte w Halle/S. (4 osoby) i z Muzeum für Urund Frühgeschichte w Poczdamie (4 osoby), gdzie w ciągu tygodniowego pobytu zapoznali się one zarówno z całokształtem prac muzealnych jak i z wielu badanymi stanowiskami archeologicznymi oraz prowadziły studia nad znajdującymi się w tych muzeach zabytkami. Muzeum gościło w tym okresie 32 naukowców z różnych krajów (Austria, Berlin Zach., Czechosłowacja, NRD, RFN, Rumunia, Węgry, Włochy, ZSRR).

Kongresy, zjazdy, konferencje

W 1980 r. Muzeum Archeologiczne partycypowało w pracach i obradach Międzynarodowego Sympozjum „Geneza i wczesna faza rozwoju kultur o gospodarce wytwórczej w Afryce północno-wschodniej”, zorganizowanej w Dymaczewie koło Poznania, w którym 4 pracowników brało udział w pracach komitetu organizacyjnego i wygłosiło referaty. W Muzeum również odbyło się sympozjum „Problemy badań archeologiczno-antropologicznych nad dziejami Słowiańszczyzny”, urządzone dla uczczenia 15-tej rocznicy śmierci profesora W. Kóčki. Zorganizowało też sesję popularno-naukową „Kasztelania giecka” w Gieczu i Dominowie, woj. poznańskie.

Muzeum Archeologiczne było reprezentowane na IV Międzynarodowym Kongresie Archeologii Słowiańskiej w Sofii w 1980 r. (1 osoba), na Międzynarodowej Konferencji związanej z programem badań w Minshat Abu Omar (Egipt) w Monachium (1 osoba) oraz w szeregu konferencji naukowych i posiedzeniach rad konserwatorskich, rad muzealnych i konferencjach resortowych.

Biblioteka naukowa

W roku 1980 księgozbiór muzealny powiększył się w drodze kupna, wymiany i darów o 684 pozycje, w tym 387 tomów wydawnictw zwartych i 297 tomów czasopism. Stan na koniec 1980 r. wynosił 30 840 pozycji, w tym 14 979 w inwentarzu wydawnictw zwartych i 15 861 w inwentarzu czasopism. W roku 1981 doszło 587 pozycji, w tym 315 tomów wydawnictw zwartych i 272 tomy czasopism. Stan księgozbioru na koniec 1981 r. wynosił 31 428 tomów (15 295 pozycji w inwentarzu wydawnictw zwartych i 16 133 pozycje w inwentarzu czasopism).

Wymianę wydawnictw prowadzono w latach 1980 - 1981 z 92 instytucjami naukowymi w kraju i z 347 placówkami zagranicznymi (w 1981 przybyły 2). W ramach wymiany wysłano 1117 pozycji a uzyskano 567 pozycji.

Do katalogu alfabetycznego, rzeczowego i analitycznego wykonano w 1980 r. 2634 nowe karty a w 1981 r. — 1948 kart.

Liczba czytelników wynosiła w 1980 r. 852 osoby, którym udostępniono 2905 pozycji, a w 1981 r. 872 osoby korzystały z 1813 pozycji. Prowadzono także wymianę międzybiblioteczną książek.

Muzealne pracownie pomocnicze

W 1-osobowej pracowni konserwacji zabytków metalowych i organicznych poddano zabiegom konserwacyjnym 730 różnych zabytków, w tym głównie drewnianych, pochodzących z urządzeń komunalnych średniowiecznego i nowożytnego Poznania oraz 341 zabytków żelaznych uzyskanych w bieżących pracach wykopaliskowych oraz wymagających powtórnej konserwacji.

W 4-osobowej pracowni rekonstrukcji ceramiki przeglądnięto w sumie 14 453 ułamki naczyń, z których wyklejono i zrekonstruowano 138 naczyń oraz wykonano 29 kopii gipsowych różnych zabytków.

Pracownie kreślarsko-rysunkowa i plastyczna (2 osoby) wykonały 830 rysunków zabytków oraz 287 czystorysów planów i map. Ponadto opracowano graficznie szereg wydawnictw muzealnych a także druków informacyjnych i plansz okolicznościowych z okazji wystaw czasowych.

W 2-osobowej pracowni fotograficznej wykonano 2451 zdjęć i reprodukcji, 10 661 odbitek i powiększeń, 356 diapozytywów dla celów muzealnych (dokumentacja, wydawnictwa, wystawy) oraz 458 zdjęć i reprodukcji, 1273 odbitek i powiększenia dla konserwatora zabytków m. Poznania.

Do księgi inwentarzowej negatywów wciągnięto 1570 nowych pozycji (nr inw. 33 745-35 314).

Konserwator d/s zabytków archeologicznych

Działalność konserwatora d/s zabytków archeologicznych na woj. poznańskie uległa zahamowaniu z powodu długotrwałej choroby pracownika i ograniczyła się w

okresie sprawozdawczym do wydawania zezwoleń na prowadzenie badań wykopaliskowych (6), przeprowadzenia interwencji konserwatorskiej na terenie miasta i województwa, na stanowiskach z różnych okresów pradziejowych i średniowiecznych (11), weryfikacji stanowisk archeologicznych na terenie gminy Książ i Nowe Miasto. Z funduszy konserwatorskich przeprowadzono prace ratownicze na obiektach badanych w Moraczewie i Mrowinie oraz badania w ramach akcji Archeologiczne Zdjęcie Polski na obszarze gmin Dominowo, Kostrzyn, Krzykosy, Miłosław, Mosina, Nekla, Puszczykowo i Środa.

DZIAŁALNOŚĆ OŚWIATOWA

Wystawy stałe

W gmachu muzealnym mieszczącym się w pałacu Górków czynne były następujące wystawy stałe: „Pradzieje Wielkopolski” oraz „Początki i rozwój Starego Miasta w Poznaniu do XV wieku”, w Rezerwacie Archeologicznym w Gieczu wystawa „Gród piastowski w Gieczu”. Okolicznościowa wystawa stała czynna była w rezerwacie archeologiczno-architektonicznym w Poznaniu, na terenie b. klasztoru dominikańskiego przy ul. Garbary.

Wystawy czasowe własne i obce oraz zagraniczne

W latach 1980 - 1981 Muzeum zorganizowało jedną własną wystawę czasową: „Epoka kamienia w Egipcie — plan polskich badań prehistorycznych w Sudanie i Egipcie” oraz eksponowało 9 wystaw przygotowanych przez inne placówki muzealne w kraju. W ramach cyklu — Przemysł Poznaniowi — wystawiono: „Najcenniejsze zabytki Muzeum Okręgowego w Przemysłu”, „Cmentarzysko staromadziarskie w Przemysłu” i „Ikony ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Przemysłu”; w następnym cyklu: — Białystok Poznaniowi — wystawiono: „Bałowie — północni sąsiedzi Słowian”, „Sztuka ludowa Białostocki”, „Białystok dawny i dzisiejszy. Materiały ikonograficzne ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Białymstoku” oraz „Tatariana ze zbiorów historycznych Muzeum Okręgowego w Białymstoku”. Ostatnio w ramach cyklu — Kraków Poznaniowi — wystawiono: „Skarb Wiślan z IX wieku”.

Muzeum przygotowało wystawę objazdową „Skarby archeologiczne z Wielkopolski”, i przekazała ją do ekspozycji w Przemysłu na przełomie 1980 i 1981 r.

Z wystaw dla zagranicy przygotowało Muzeum obszerną i instruktywną wystawę, pokazywaną już w latach ubiegłych w kilku innych krajach, „Początki miast polskich w świetle źródeł archeologicznych” i eksponowało ją w roku 1981 w Künstlerhaus w Wiedniu. Wysłano ją wzamian za wystawę „Archeologia Dolnej Austrii w I tysiącleciu naszej ery”, opracowaną przez dział archeologiczny Niederösterreichisches Landesmuseum w Wiedniu i wystawioną w Poznaniu na przełomie 1980 r. Inną wystawę zagraniczną, goszczącą w salach wystaw czasowych, była wystawa zorganizowana przez oddział Antropos Muzeum Morawskiego w Brnie.

Wystawy stałe i wystawy czasowe wraz z ekspozycją w Rezerwacie Archeologicznym w Gieczu oglądano ogółem 34 285 widzów.

Ponadto Muzeum przygotowało w 1980 r. trzy wystawy oświatowe: „Twórczość artystyczna dzieci i młodzieży” z okazji Międzynarodowego Dnia Dziecka (w gmachu muzealnym), „Badania Muzeum Archeologicznego w Poznaniu nad osadnictwem wczesnośredniowiecznym i średniowiecznym Poznania” z okazji II Dni Kasztelanii Gieckiej (Gminny Ośrodek Kultury w Dominowie, woj. poznańskie) oraz „Grodzisko wczesnośredniowieczne w Moraczewie” (na terenie wykopalisk w tej miejscowości). W roku 1981 przygotowano jedną wystawę „Badania Muzeum Archeologicznego w Poznaniu w rejonie Bramy Wronieckiej” (w klubie MPiK w Poznaniu).

W stałych witrynach propagandowych umieszczonych w różnych punktach miasta wystawiono ilustrowane plany informacyjne o wystawach muzealnych.

Inne formy działalności oświatowej

„Wtorki muzealne”

W 1980 r. w ramach kontynuacji XI i rozpoczęcia XII sezonu oświatowego, poświęconego prezentacji dorobku muzealnictwa różnych regionów, pracownicy Muzeum Okręgowego w Przemysłu wygłosili cztery wykłady a pracownicy Muzeum Okręgowego w Białymstoku — dwa wykłady; w 1981 r. w ramach XII i XIII sezonu oświatowego odbył się jeden wykład pracownika Muzeum Okręgowego w Białymstoku oraz dwa wykłady pracowników Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

Frekwencja na tych wykładach była stosunkowo niska i wynosiła ogółem 146 osób.

„XV Tydzień archeologii”

W okresie trwającej tydzień imprezy, zorganizowanej w 1981 r. przede wszystkim dla młodzieży szkolnej, odbywały się seanse filmowe o treści związanej z archeologią oraz wykłady prowadzone przez pracowników muzealnych na temat wyników muzealnych prac terenowych.

„Niedzielne poranki filmowe”

Odbyło się ogółem 18 seansów filmowych (w 1980 — 11, w 1981 — 7), na których wyświetlano zestawy filmów oświatowych o tematyce z zakresu archeologii, historii starożytnej, historii sztuki, etnografii itp. Przed projekcją wygłaszano wprowadzające krótkie prelekcje.

Odczyty popularnonaukowe

W okresie sprawozdawczym pracownicy Muzeum wygłosili w 1980 r. 9 a w 1981 r. 16 odczytów o tematyce ściśle archeologicznej; w Rezerwacie Archeologicznym w Gieczu — 7 odczytów i 48 pogadanek.

Współpraca ze szkołami

Dla młodzieży szkół podstawowych pracownicy Muzeum przeprowadzili na wystawach stałych 15 lekcji w 1980 r. i 10 lekcji w 1981 r. na temat pradziejów Polski a w szczególności Wielkopolski.

Ogłoszono dwa konkursy plastyczne dla młodzieży szkół podstawowych i średnich. W konkursie „Dziecko w pradziejach” (1980) wzięło udział 667 uczniów z kilkunastu szkół, którzy nadesłali 683 prace. W drugim konkursie „Stare Miasto w Poznaniu w świetle źródeł wykopaliskowych” (1981) uczestniczyło 187 uczniów z 203 pracami. Za najlepsze pod względem treściowym i artystycznym prace przyznano atrakcyjne nagrody.

Informacja i propaganda

Wydano drukiem i rozprowadzono afisze (w łącznym nakładzie 1700 egz.) i ulotki (w łącznym nakładzie 10 000 egz.) informujące o imprezach muzealnych, wydano też „Informator XIII sezonu oświatowego” (650 egz.) oraz przewodniki z okazji prawie wszystkich wystaw oświatowych. Informacje o wystawach i innych akcjach oświatowych ukazywały się regularnie w miesięcznym „Informatorze imprez turystycznych i kulturalnych w Poznaniu”.

W prasie lokalnej i ogólnokrajowej ukazało się 30 artykułów i komunikatów o działalności Muzeum. Polskie radio nadało dwa wywiady a w lokalnym ośrodku telewizyjnym nadano trzy krótkie programy na temat wystaw muzealnych.

Do zakładów pracy i osób indywidualnych wysyłano zaproszenia na otwarcie nowych wystaw (łącznie 6300 zaproszeń).

W dziale naukowo-oświatowym Muzeum zatrudnionych było czterech pracowników.

DZIAŁ ADMINISTRACYJNO-GOSPODARCZY

W ciągu okresu sprawozdawczego personel Muzeum liczył 71 pracowników w 1980 r. (przyjęto 20 osób, zwolnili się 22 osoby) a w 1981 r. 68 pracowników (przyjęto 11 osób, zwolnili się 10 osób).

Wydano sześć zarządzeń wewnętrznych dla usprawnienia organizacyjnych, oszczędnego gospodarowania i zabezpieczenia zbiorów. Odbyło się 10 posiedzeń kolegium muzealnego, na których omawiano całokształt prac muzealnych, 11 posiedzeń kolegium dyrekcyjnego oraz

osiem narad w sprawach omówienia postulatów przedkładanych przez pracowników.

Przeprowadzono częściowe remonty dachów na pałacu Górków, które wymagają generalnego przełożenia pokrycia oraz remont pawilonu w Rezerwacie Archeologicznym w Gieczu; pomalowano wszystkie pomieszczenia muzealne z wyjątkiem sal wystawowych, sali konferencyjnej i ewakuacyjnej klatki schodowej; dokończenie prac malarskich nastąpi po przebudowie wystawy stałej, przełożeniu instalacji elektrycznej i naprawie dachów. Przeprowadzono remont mikrobusu „nysa” (1980), który został następnie zastąpiony używanym i wymagającym remontu „tarpanem”. Posiadanie odpowiedniego samochodu stanowi od lat jedną z głównych bolączek instytucji i rzutuje przede wszystkim na sprawną operatywność w terenie.

Dokonano licznych napraw awaryjnych instalacji ele-

ktrycznych i centralnego ogrzewania, wymiany czterech pieców gazowych, naprawy pompy głębinowej w Gieczu itp. Uzupełniono sprzęt wykopaliskowy o dwa rowery i poczyniono starania o nabycie nowych barakowozów dla prac terenowych.

W ramach funduszu socjalnego opłacono i refundowano wczasy, kolonie, obozy, wycieczki i inne imprezy łącznie na sumę 212 000—, zł. Z funduszu mieszkaniowego korzystało 6 pracowników na sumę 60 000—, zł.

Plan budżetowy w zakresie wydatków zrealizowano w 99,7%.

B. Cieslakowa, główna księgowa, otrzymała „Honorową Odznakę miasta Poznania”, dyr. dr W. Błaszczuk — odznakę „Za zasługi dla woj. przemyskiego”. W dniu 25 listopada 1981 r. dr W. Błaszczuk ustąpił ze stanowiska dyrektora.